

தமிழ் செஞ்சம்

எங்கள் வாழ்வை காப்பாற்றி வளமுடைய
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு!
பாரதிதாசன்

தமிழ்த் தேசியப் பண்பாட்டைப் பேணிப் புகழ்
பாடல் சுவை தெர்ப்பு

பாலேவந்தர் என்ஹே பகர்

கற்பனை ஊற்றெடுத்தக் கன்னல் கவிபடைத்து நற்றமிழ் காத்து நலங்கொடுத்த - பற்றுடன் கூவி நமையழைத்துக் கொள்கை விளைத்தவர் பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

குன்றா இளமனம் தொண்டு தமிழ்க்கண் நன்றே வளமுற நற்றமிழை - வண்ணமுடன் நாவில்க்கத் தந்தவர் நற்புதுவை பெற்றுவந்த பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

வேதியரின் வேதத்தை வேறொடு மாபக்குமபா சாதிமத பேதத்தைச் சாய்க்குமபா - நீதிதரும் பாவழங்கிய பைந்தமிழைப் பாலுடாடிக் காத்தவர் பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

தொண்டோன்றே நாட்டைத் துலக்கிடும் தொண்டென்ற கண்டதனால் இளமும் கனிந்தாரந்த - தண்டமிழை நானேவந்திச் சொல்லில் நனிபுடசி செய்தவர் பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

பஞ்சாங்கம் வேண்டாம் பஞ்சுநறிவு போதுமென்று தஞ்சாடல் தராமநெறி சொல்லியவர்! - அஞ்சாடல் பூவேந்திக் கைம்பெண் புதுமணத்தைப் போற்றியவர்! பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

சோதியிலே நன்கு கூடர்கின்ற ஆதவன்போல் ஆதியிலே தோன்றிய அந்தமிழை - நீதியுடன் ஈரவேந்தர் காத்ததுபோல் முன்னின்று காத்தவர் பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

தந்தை பெரியாரின் சால்பேற்று நம்பிவந்தின் முந்தை வினையை முடித்தவர் - சிந்தைத்தனில் நோவேந்தும் தன்பத்தை நண்ணரிவால் போக்கியவர் பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

தாங்கிடாக் கோடையில் தண்மணக் காற்றாக ஓங்குதமிழ் நெஞ்சின் உணவாகத் - தேங்குபுகழ் தாலவர்கள் நாடும் நலமாக நூல்படைத்தார் பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

பொதுவடைமை புத்தத் தமிழ்தும் வாழ்வில் புதுலங்கைகள் நன்றே பொலிய - மதச்சதியைப் சாலேந்தச் செய்யத் தவிரா தனுடித்தவர் பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

புதுமைகள் பேவும் புகழாம் நெறியை. மடமைகள் நீங்கும் வழியைக் - கடமைபென மாலேந்தும் பாட்டில் மதுவேந்தித் தந்தவர் பாலேவந்தர் என்றே பகர்!

கவிஞர் கி. பாரதிதாசன்

நுஸ்ஸதயிழ்

கருப்புக் கொடி - கறுப்புக் கொடி

கறுப்பு என்பது வெகுளியைக் குறிக்கும், நிறத்தையும் உணர்த்தும் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். “கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள் நிறத்து உரு உணர்த்தற்கும் உரிய என்ப” (தொல். உரி, 74, 75) பிங்கல நிகண்டு கறுப்பு என்ற சொல்லுக்குக் கருநிறமும் சினக்கறுப்பும் கறுப்பே என்கிறது.

கருப்பு என்னும் சொல்லுக்குப் பஞ்சம் என்பதுதான் பொருளாக இலக்கியங்களிலும் அகரமுதலிகளிலும் காணப்படுகிறது.

கறுப்புச்சாமி, கறுப்பண்ணன் என்று எழுதுவதே மரபாகக் கொள்க என அ. கி. பரந்தாமனார் கூறுகிறார்.

கறுப்பு - கருமை நிறம், கறுப்பன் - கருமை நிறம் உள்ளவன், கறுப்பி - கருமை நிறம் உள்ளவன், கறுப்புத் தேள் - கருந்தேள், கருமை என்பது கார் என்னும் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது, கார் என்பதன் அடியாகப் பிறந்த கருமை என்னும் பொருளைத்தரும் மேற்காட்டப்பட்டுள்ள சொற்கள் நான்கும் அடிப்படைச் சொல்லில் உள்ள இடையின எழுத்திற்கு(ரு) மாறாக வல்லின எழுத்தைப்(று) பெற்றுப் பயன்கடுவது தமிழ் மரபில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு புதிர் போலும்.

கருமை என்பது கரிய நிறம் என்னும் பண்பைக் குறிக்கும். கருமை என்பதன் அடியாகப் பிறந்த கருப்பு என்ற வடிவத்தை மு. வரதராசனாரும், பாவாணரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

கருப்புக் கொடி, கருப்புச்சாமி, கருப்பண்ணன் என எழுதுவது பிற்கால வழக்காகும்.

நடுக்கல் - நடுகல்

குறிலிணை மொழிகளில் வரும் முற்றியலுசரத்தின் பின் வல்லினம் மிகும். சான்று : திருக்குறள், முழுப்பக்கம், விழுப்புண், பொதுப்பணி, புதுப்பாட்டு, அணுகுதண்டு ஆகிய சொற்களைப்போல் நடு என்ற சொல்லின் பின்னும் வல்லினம் மிகும். சான்று: நடுத்தெரு, நடுப்பக்கம், ஆனால் நடுகல் என்ற சொல் வினைத்தொகையாகும். வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகா. புறநானூறு 306 ஆம் பாடலில் “நடுகல் கைதொழுது பரவும்” என்று வருவதைக் காண்க.

ஒரு ஆடு - ஓர் ஆடு

ஒன்று என்பது ஒரு எனத்திரிந்த நிலையில், வருமொழியில் உயி ரெழுத்துக்களும் யகர ஆகாரமும் முதலாகிய சொற்கள் வந்தால், ஒரு என்பதில் ஓகரம் ஓகாரமாகும். ‘நு

தரிசனம்

உன்னுடன்
தொடர்பு கொள்ள
அனைத்து சாதனங்களும்
மறுக்கப்படும் போது

மனமெனும்
அற்புதச் சாதனம்
முழுதாய் உயிர் பெறுகிறது

கனவோ நனவோ
அறியேன் நான்

அன்பின்
பல அதிசய தரிசனங்களைக்
கண்முன்னே
அழகுக் காட்சிகளாய்
நிகழச் செய்கிறது.

- மதுமிதா

என்பதன் கண் உள்ள உகரம் கெட ஒரு
என்பது ஓர் என்று ஆகும்

அதனிலை உயிர்க்கும் யாவரு காவை
முதனிலை ஓகரம் ஓ ஆகும்மே
ரகரத்து உகரம் துவரக் கெடுமே
(தொல் . எ . 479)

எனவே ஓர் ஆடு, ஓர் இரவு, ஓர் யானை
என்றாற்போல்வனவே வழா நிலையாம் .

ஓர் அரசன் - அரசன் ஒருவன்

ஒரு என்ற சொல் உயி
ரெழுத்துக்களுக்கு முன்னும், யகர
ஆகாரம் முன்னும், ஓர் என்று ஆகுமெனக்
கண்டோம். இக்கருத்தின்படி ஓர் ஆடு, ஓர்
இரவு, ஓர் யானை என்றாற் போல்வனவே
வழா நிலையாம். ஆனால் உயர்திணைப்
பெயர்களுக்கு முன்னே எண் பெயர்
வாராது. ஓர் அரசன் என்று எழுதுவது
வழுஉத் தொடராகும், அரசன் ஒருவன்
எனது எழுதுவதே வழா நிலையாம்.

பல அரசர் -பலர் அரசர் - அரசர்
பலர்

பல அரசர், சில அரசர் என்றாற்போல
வருவனவற்றை பலர் அரசர், சிலர் அரசர்
என்பனவற்றின் திரிபாகக் கொள்பர்
உரையாசிரியர்கள். எனவே இவற்றையும்
அரசர் பலர், அரசர் சிலர் என்று எழுதுவதே
முறையாகும்.

பன்னிரு ஆழ்வார்கள் -
ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்

பன்னிரு ஆழ்வார்கள், அறுபத்து
மூன்று நாயன்மார்கள் என்றாற்போல
வருவன யாவும் வழுஉத் தொடர்களாய்.
உயர்திணைப் பெயர்களுக்குப் பின்னே
எண் பெயர்கள் வர வேண்டும். ஆழ்வார்கள்
பன்னிருவர், நாயன்மார்கள் அறுபத்து மூவர்
என்றாற்போல வருவன வழா நிலையாம்.

கவிஞர் சி. பாரதிதாசன்

நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா

குட்டியாப்பிள்ளை. அம்மா படுத்த படுக்கையிலிருப்பதாகவும், என்னை 'ஒருமுறை பார்த்தாளென்றால் அவள் உயிர் நல்லபடியாப் போய்ச் சேர்ந்திடும்' என்றும் அவன் சொல்லியிருந்தான்.

அம்மாவிடம் முதன் முதலில் நான் முரண்படத் தொடங்கியது படையாட்சி வீட்டுக் கல்யாணத்தின் போது. கிராமத்தில் நல்லது கெட்டது என்றால் முன் நிற்கும் அம்மாவைக் குறித்துச் சுவீர் என்று வந்து விழுந்தது அந்த விமர்சனம்.

“ அ ந த ளு க் கு இங்கென்ன வேலை”. அதற்காகவே காத்திருந்தது போல இரண்டொருவரின் முனங்கல், தொடர்ந்து நக்கற் சிரிப்பு.

கடந்த சில மாதங்களாகவே, கிராமத்தில் அம்மாவைக் குறிவைத்த வதந்தியின் உக்கிரத்தை ஜாடை மாதையாக குட்டியாப்பிள்ளை சொல்லியிருந்தான். அம்மா செய்திருந்த குற்றம் தெருவில் அலைந்து கொண்டிருந்த பைத்தியக்காரன் ஒருவனுக்கு வீட்டுத் திண்ணையில் அடைக்கலம் கொடுத்துச் சோறு போட்டுக் கொண்டிருப்பது. அன்றைக்கு அவள் மீது வீசப்பட்ட தீக்குழம்பு விமர்சனத்தில் துடித்துப் போனது நான் மட்டுமல்ல குட்டியாப்பிள்ளையும் கூட. இரவு முழுதும் வாதிட்ட அம்மாவிடம் நான் கண்டது ஓர் “சாதரண றொளனர், மற்றவர்களின் பார்வைக்

கோளாறுக்கு நான் பொறுப்பாக முடியாது என்கின்ற மௌனம். முதன்முறையாக அம்மாவுக்கும் எனக்குமிருந்த சினேகிதச் சங்கிலி அறுந்து விழுந்தது. இந்தமுறை அவளிடமே சொல்லிகொண்டு ஒளிவதெனத் தீர்மானித்தேன்.

இரவு முழுக்க, புரள்வதும் எழுந்து உட்காருவதுமாய்க் கழித்தேன்.. தூக்கமில்லை. மனத்தை அமைதிப் படுத்த முயன்று களைத்துவிட்டேன். அம்மா சற்றுத் தள்ளி ஒருக்களித்துப் படுத்திருக்கிறாள். அவளும் தூக்க மின்றி என்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பாளோ? இருட்டுத் திரை என்னைக் குழப்பத்தில் நிறுத்த, இருவருக்கிடையில் விழுந்து கிடந்தது. எங்களுக்குள் உண்டான சினேகித வாசிப்பில் எங்கே புள்ளி விழுந்தது?. பதில் கிடைக்காததால் கழிவிரக்கம், கோபம், ஆத்திரம்.

மறுநாள் காலை “நான் கிளம்பறேன்” என்று சொன்னவனைச் சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பதிலில்லை. “எங்கே கிளம்பற? ஏன் கிளம்பற?” என்கின்ற கேள்விகள் ஏதுமில்லை. எனது இரு கைகளையும் இறுகப்பற்றினாள். அமைதியாக இருந்தாள். அதன் மூலம் என்ன சொல்ல வருகிறாள்? என் புறப்பாடு குறித்து அவளுக்குத் துக்கமா? சந்தோஷமா? யூக்கிக் முடியலை. இப்படிக்கைகளைப் பற்றிகொண்டு மௌனம் பேசுவதை காட்டிலும்,

வாயைத் திறந்து நான்குவார்த்தையில் என்ன திட்டியிருக்கலாம்.. எப்போது பேசினாள்? இப்போது பேசுவதற்கு? மௌனம். அசாதரண மௌனம். என் கைகள் அவள் கைகளில் இறுக்கப்படுவதையுணர்ந்தேன். அவளது உதடுகளும், முகவாய்க்கட்டையும் வழக்கம்போல நடுங்கின. எனக்கென்னவோ அவள் செயல்பைத்தியக்காரத்தனமாக இருந்தது. அவள் மனதில் என்ன இருந்திருக்கும்? உணர்வை உணர்வால் மட்டுமே அறிய முடியும் என்கின்றார்களே? அப்படியா? எனக்கு யாரேனும் விளக்கினா தேவலாம். கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக என்னுள் அந்த வினா துரத்துகின்றது. இன்றுவரை 'என் புறப்பாடு தினத்தில் அம்மா என்ன சொல்லியிருப்பாள் என்பது புதிராகவே உள்ளது.

அம்மா படுக்கையிலிருந்தாள். சற்றுத் தள்ளி அகல் விளக்கொன்று எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. எனக்காவே காத்திருந்தது போல, நாசியில் திடுமென்று நுழைந்து, உடலில் சிலிர்ப்பையும், கதகதப்பையும் ஒரு சேர அழைத்துவந்தது என் வீட்டு மணம்.

பாயிலிருந்து எழுந்து உட்காரமுயன்ற அம்மா, என்ன நினைத்தாளோ மறுபடியும் படுத்துக் கொண்டாள். அவளது இருண்ட கண்கள் கூரை, சுவர்கள் என அலைந்துவிட்டு இறுதியாக என்னைப் பதிவு செய்து கொண்டன.

பிற...

நூலாசிரியர்: பொன்னுமார்
விலை: ரூபாய் 20,00
பக்கங்கள்: 48
பக்க அளவு: 17x10.5 cm

ஹைக்கூ என்னும் ஜப்பானிய விதை தமிழக மண்ணில் வேரூன்றிச் செடியாகி மலர்ந்து தமிழ் மணத்தை வீசியபடி உள்ளது. இப் 'பிற...' வும் அவ்வண்ணமே மலர்ந்துள்ளது. ஹைக்கூக்களை இந்நூலில் முதன்முதலில் அகர் வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. விரிந்து கிடக்கிற வாழ்க்கைப் பாதையில்... கண்ணில் மின்னி மறைகிற, மனதில் விடாது ஒட்டிக் கொள்கிற... எந்த ஒரு சின்னச் சின்ன நிகழ்வையும் கூர்ந்து கவனித்து, ஹைக்கூவுக்கே உரிய சொற் செறிவோடும் காட்சி அழகோடும் பதிவு செய்து வருபவர் பொன்.குமார். இந்நூல் வாசகர்களாலும், கவிஞர்களாலும் பரவலான பாராட்டைப் பெறும் என்பது திட்டமிடப்பட்ட நம்பிக்கை.

வெளியீடு:

கனிமொழி பதிப்பகம்
21, புது திருச்சி சினை வடக்குத் தெரு,
கலை மேடு, சேலம் - 636 006
இந்தியா

“பக்கத்துல வா..!”
கையசைத்து என்னை அருகில்
அழைத்தாள். எனக்கே என்னிடம்
பயம். என் பயத்திற்கு நேர்மாறாக
அம்மாவின் முகத்திலே
எப்போதும்போல நான் அறிந்த
அமைதி. எதையோ மெல்லுவது
போன்ற தாடை அசைவுகள்.
முகவாயும் அதில் சேர்ந்து
கொள்கின்றது. எதனை அசை
போடுகின்றாளோ? இந்த முறை
ஏதோ சொல்ல வருகிறாள்.
பெரும்பாலும் வார்த்தைகளை
நம்பாதவள். பேசுகிறாள்.
ஆச்சரியமாயிருக்கிறது.

எதிர்பார்த்து வந்தாயா? நான்
உனக்கு என்ன கொடுப்பேன்?
இருப்பேதுமில்லாத வாழ்க்கை
என்கின்றபோது, கொடுப்பதற்கு
என்னிடம் என்ன இருக்க முடியும்..
என்னிடம் இருப்பதெல்லாம் இதயம்
அதன் சுமைகள், ஏக்கங்கள்,
அதில் சுரக்கும் அன்பு. ம..
அதுமட்டுமே எஞ்சியிருக்கின்றது.
அன்பைப் புரிந்துகொண்டமையில்
இரண்டுபேருமே தவறியிருப்போமா?
நல்லதோ கெட்டதோ மாந்தர்களின்
ஒழுக்கங்களில் அன்பிற்கும் பங்கிருக்
கிறது. இப்பொழுது என்னுடைய
முறை. நான் புறப்பட்டாக வேண்டும்.
உனக்காகத்தான் காத்திருந்தேன்.
உன்னிடமிருந்து ஒளிந்து வாழப்
போகின்றேன். உன் சினேகிதி நான்
பிரியப் போகின்றேன். இனி 'நான்'
என்பது உன்னிடம் நிழலாகக் கூட
இருக்கமுடியாது.”.

“இப்படி வா..!”
அம்மாவிடம் இன்னும் நெருங்கி
நிற்கிறேன். விளக்கின் தீபம் இருள்
சேர்ந்த ஒளியை அம்மா முகத்திலும்
என் முகத்திலுமாக பங்கீடுச்
செய்திருந்தது.

“கையை என்னிடம் கொடு”
வெகுக் காலத்திற்குப் பிறகு அம்மா
பேசுவதால் மனதுக்குள் ஏற்பட்ட
சுகம் சிறிது நேரமே நீடித்தது.
மனதுக்குள் மறுபடியும் பயம். ஏதோ
ஓர் அசம்பாவிதத்தை எதிர்போக்கும்
பயம்.

அம்மாதான் மௌனத்தைக்
கலைத்துக் கொண்டு பேசினாள்:

“மகனே..! இப்போதாவது
வந்தாயே. சந்தோஷம்.. உன்
அஞ்ஞாத வாழ்க்கையின்
தேடுதல் முடிந்ததா? எதையாவது

‘பிரிவென்பது இறப்பின் ஒரு
பகுதி’ யென்று யாரோ சொன்னதாய்
ஞாபகம். என் சிநேகிதி அம்மா அந்தப்
பொருளில் சொல்லியிருப்பாளோ?
மெள்ளக் குனிந்து உதடுகளைக்
குவித்து சுட்டுவிரலை நிறுத்
திய என் குறியீட்டில் என்ன
புரிந்துகொண்டாளோ அமைதி
யானாள். இப்போது என் முறை.
நான் பேசியாக வேண்டும்.
அவள் காதுமடல்கள் விரிந்து,
ஆர்வத்தோடு என் வார்த்தைகளுக்குக்
காத்திருக்கின்றன.

“அம்மா..! புறப்பாடெல்லாம்
முடிவாக முடியுமா?, பிறப்பு இறப்பு,

ஆரம்பம் முடிவு, இரவு பகல் அனைத்துமே ஊழின் சுழற்சி. முடிவல்ல ஆரம்பம்.. நீ இருப்பாய். உன்னுடைய அன்பும் கோபமும், என்னிடமும் இருக்கும். பிரிவென்பதே ஆத்மாவிற்கு இல்லை”

“ம்... மறுக்கலை. இறுதியாக ஒரு வேண்டுகோள். குந்திக்கு நேர்ந்தது போல என்மார்பு நிறைய அன்பு. வா. கிட்டத்தில் வா.. தாகசாந்தி செய். என் மார்பில் உறைந்திருக்கின்ற பாலை உறிஞ்சு. என் ஆன்மா வெண்பஞ்சாக மேலே எழுந்திருக்கவேண்டும். ஏற்பாடு செய்வாயா?. எதற்காக இப்படி குனிந்து நிற்கிறாய்? நிமிர்ந்து என்னை நேராகப்பார். என் மடியில் படுத்து எத்தனை நாளாகிறது. இப்போதாவது என் விருப்பத்தை நிறைவேற்று. மறுத்தாய் என்றால் காலத்திற்கும் அதற்காக வருந்த நேரிடும்.” அம்மாவின் உலர்ந்த கைகள் மெல்ல மெல்ல என்னிடம்.....

* * *

அம்மாவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற, பாயில் நெருங்கி உட்கார்ந்து கைகளில் அவளை வாங்கிக் கொண்டான். நெஞ்சத்தில் பீறிட்ட அழுகை, வெடித்து சிதறியது. அம்மாவை அணைத்துக் கொண்டு கதறினான். அவன் கதறலைக் கேட்கின்ற நிலையில் அவள் இல்லை. இறந்திருந்தாள் .

உண்மை

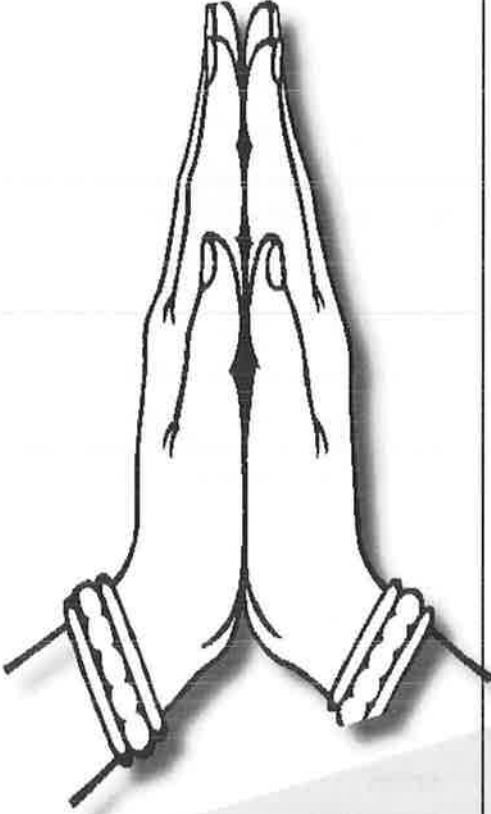
என் இதயத்தில் அவளைப் பற்றிய உணர்ச்சிகள்

அலை அலையாய் அலை பாய்ந்தது

எழுதி முடித்தேன் அவளை விடக் கவிதை அழகானது!

இரா.ஏழுமலை

இவ்விதழைத் தயாரித்தளித்தவர்:

கவிஞர் கி.பாரதிதாசன்

நவம்பர் மாத இதழைத் தயாரிப்பவர்:

இரகமத் தாசுதீன்

டிசம்பர் மாத இதழை தயாரிப்பாளர்:

?

“நன்மக்கள் உள்ளமெலாம்
நல்லொளியால் நிரம்பட்டும்
நன்னெறிபால் எல்லோரும்
ஒருங்கிணைந்து திரும்பட்டும்”

தமிழ்நெஞ்சம் பல்கவன்கிழர்

www.tamilnenjam.com

நிறுவிய ஆசிரியர்
அமின் மொஹமெட்
Amine Mohamed

பதிப்பாளர் - ஆசிரியர்
தா. ஹிப்சர் ரஹ்மான்
T. Hilsur Rahman

பொறுப்பாசிரியர்
ச.பி மொஹமெட்
Shafi Mohamed

ஆசிரியர் குழு
இராசநாயகம் ஜேசுதாசன்

Rasanayagam Jesudasen
புதுநகர் செல்லத்துரை

Puthunagar Selladurai

கவிஞர் இமயபாரதி
Poet Imayabarithi

நிர்வாகம் - வடிவமைப்பு
சப்ரினா மொஹமெட்
Sabrina Mohamed

வேளையிடு
தமிழர் கலை கலாச்சார மாமன்றம்
Fédération des Arts et Culture des Tamouls

தொடர்புகளுக்காக...

TamilNenjam
59 rue des Entrechats
95800 Cergy - France

e-mail : editor@tamilnenjam.com

வாரியிய தமிழ் நெஞ்சம்!

ஆசு கவியரசு டாக்டர் பழனி இளங்கம்பன்

தமிழ் நெஞ்சத்தைக் கண்டேன் - ஆம்
தமிழால் இன்பம் கொண்டேன்
அமுதாய் இனிக்கும் கதைகள் - தனி
அழகால் ஈர்க்கும் பாக்கள்

தேமதூரத் தமிழ் ஓசை - அது
திசை எல்லாம் புகழ் கூட்டும்
சேம மிகுந்த நற் காலம் - வந்து
சேர்ந்ததை எண்ணி மகிழ்வேன்

தமிழும் தமிழ்ப்பண் பாடும் - உயர்
தகவார் தமிழ்க்கலை யாவும்
கமழும் மணத்துடன் ஓங்கி - இக்
காசினி எங்கும் பரவ

ஆழ்அன்புடனே உழைக்கும் - நம்
அழகிய அரிய நல் இதழை
வாழ்த்திக் களிக்குமென் நெஞ்சம் - ஆம்
வாழி வாழி தமிழ் நெஞ்சம் !

Quality Goods

Reasonable Prices

Original Audio, Video Cassettes for Sale or Rental
Grocery Items, Fish, Prawns and Indian Vegetables Etc.

184, rue du Fbg. Saint-Denis,
75010 Paris

Tel : 0033 (0) 140 354 441

Fax : 0033 (0) 140 350 449

Metro : Gare du Nord or La Chapelle

உலக மயம்

செவ்வேள்

அன்பை

உலகமயமாக்கு

அனைவரும்

உன்னைப் போற்றுவர்.

நேர்மையை

உலக மயமாக்கு

வாநயம் கூடி

நாணயம் பெருகும்.

அருளை

உலக மயமாக்கு

அனைத்துயிரும்

உன்னை வணங்கும்.

உழைப்பை

உலக மயமாக்கு

உலகம் எல்லாம்

உனக்கு விளைநிலம்.

அறத்தை

உலக மயமாக்கு

அரசியல்

செம்மைப்படும்.

பகைமையை

உலக மயமாக்காதே!

சோலையெலாம்

பாலையாகிவிடும்.

வாய்மையை

உலக மயமாக்கு

வழியெல்லாம் உன்

வெற்றிக் கொடிகள்.

ஊழலை

உலகமயமாக்காதே

வாழ்க்கை நெறி

பாழ்பட்டுப் போகும்.

நட்பை

உலக மயமாக்கு

நாடுகள் தோறும்

உனக்கு நல்வருகை.

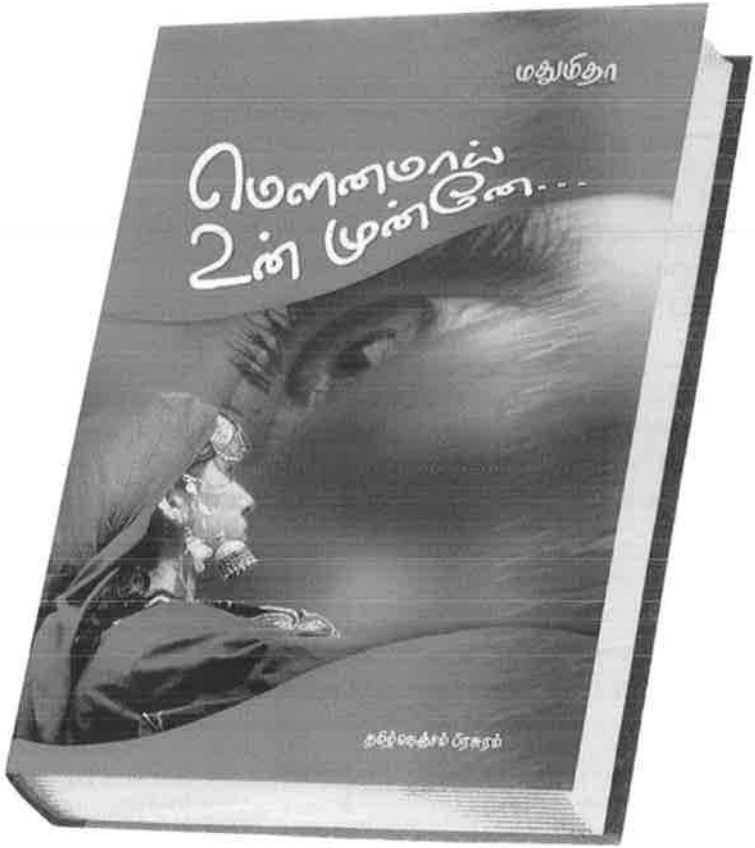
வன்முறையை

உலகமயமாக்காதே

வையம் உன்னைத்

தாங்க மறுக்கும்.

தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது ...

தொடர்புகளுக்கு:

TamilNenjam
59, rue des Entrechats, 95800 Cergy - France
e-mail: editor@tamilnenjam.com

ஆண் வலி வலி — வினா

பிறக்குறப்பவே சொல்லிவெச்சாங்க
சாண் பிள்ளைன்னாலும் ஆண்
பிள்ளைன்னு.
ஆத்தாவும் சொன்னிச்சு,
கொள்ளிப்போட நீதாண்டா
என் குலக்கொழுந்தேன்னு.
தினவெடுத்து
தெனாவட்டா நிக்கயிலே
சொன்னாங்க,
தங்கச்சிங்க சமஞ்சத...
கல்யாணம்,
சீமந்தம்,
சீர் செனத்தி,
காதுகுத்து,
அத்தனையும் மாமனா சுமந்துட்டு,
அப்பாடான்று நிமிரயிலே..
அசந்து போன
ஆத்தாவுக்காகன்னு..
அக்காமவள கட்டி வச்சாங்க
நட்டுவச்ச அத்தனையும்
குழந்தையாயி செலவுக்குன்னு
நிக்கயிலே
நொந்துபோன எம்மனசு
இளைப்பாற துடிக்குதம்மா...
எங்க நின்று ஏங்குறது?
அழக்கூட முடியலியே...
அடிச்சில்ல வளர்த்தாங்க
ஆண்பிள்ளை அழக்கூடாதுன்னு.
மனசெல்லாம் தவிக்குதும்மா,
மறுபடி உன்வயித்துல
பொண்ணா பொறக்குணும்னு.

அருத்தோர் பிறவி

எடுத்தோர் செயலை முடிக்கின்ற
ஏற்றம், ஏழை பசீதீரக்
கொடுத்தோர் பெற்ற பேருள்ளம்,
கொஞ்சம் தமிழாம் பெரும்புலமை,
படுத்தோர் அணையில் உலகாளுந்
பரமா! பாவம் முற்றுமீலா
அருத்தோர் பிறவி வாய்க்குமெனில்
அடியேன் இவைதாம் பெறவேண்டும்!

உண்ணா, உறங்கா உயர்நிலையில்
ஒளிரும் சித்தர் ஞானமதை
எண்ணா திருந்த என்னுயிரும்
இனியோர் பிறவி எடுக்குமெனில்
நண்ணா திருந்த பேரொளியை
நன்றே சூடி நலமெய்தக்
கண்ணா என்னைப் படைத்தீடுக!
கருணைக் கடலே! கனியமுதே!

முன்னோர் படைத்த செந்தமிழை
முழுதும் கற்றுப் புகழுறவும்
அன்போ(டு) அழகும் அறநெறியும்
அமைந்த மங்கை துணைதரவும்
என்போ(டு) உறையும் எழில்கண்ணா!
எளியேன் கேட்கும் வகையிலெனைப்
பின்னோர் பிறவி வாய்க்குமெனில்
பிறக்கச் செய்வாய் பீட்டுனே!

செய்யும் தொழிலால்
சீரும் பேரும்
பொய்யாய்ச் சாதி பு
புல்லர் இல்
மெய்யாம் நெறியை
மேன்மை பெ
உய்யும் பிறவி வாய்க்
ஒளிரும் வண்

செல்வச் செழிப்பு
செறுக்கே இ
கொல்லும் துயரை
கொள்கை ம
வெல்லும் அறிவு நி
மேலோர் பே
உள்ளும் உணர்வில
ஒளிரும் கண்

வல்ல புலவன் பாரத
வாழ்வைக் ச
நல்ல அறிஞன் அண்
நன்றே ஆய்ந்
உள்ளம் தன்னில் குடி
ஒளிரும் கண்
வெல்லும் பிறவி வா
வீரர் இவர்டே

ராந்தரினம்
பற்றனரே!
னகின்ற
த் தரைமீது!
ன்கூடி
வே, இங்கடுத்தோர்
மெனில்
என்னைச்செய்க!

ற்றாலும்
லாச் சீருளமும்
ற்றாலும்
நா நன்னிலையும்
ற்றதாலும்
ன்று பயன்தரவும்
ந்நொடியும்
எனனைச்செய்க!

பாய்,
த்த பெரியாராய்,
ணாவாய்,
ந நேயராய்,என்
கொண்டே
னா! மீண்டுமொரு
க்குமெனில்
என்னைச்செய்க!

தமிழ்நெஞ்சம்

கவிஞர் கி.பாரதிதாசன்

பெண்மேல் ஆசை வெறிகொண்டால்
பெறுவோம் அழிவை! அடுத்தவாதும்
மண்மேல் ஆசை வைத்திட்டால்
மாய்ப்போம் வாழ்வை! மிளிகின்ற
பொன்மேல், பொருள்மேல் பேராசை
புகுந்தால் ஏற்போம் பாழ்இழிவை!
என்மேல் இவைதாம் மேவாமல்
இறைவா மீண்டும் எனைச்செய்க!

பொழில்சூழ் நகரில் பாய்ந்தோடும்
புனித ஆற்றின் கரையினிலே
செழித்த சோலை நடுவினிலே
சின்ன குடிசை வீட்டினிலே
மொழியைக் காக்கும் முனிவனென
முன்னைத் தமிழின் சீர்பாடப்
பொழியும் புகழில் வரும்பிறவீ
பூக்கும் வண்ணம் எனைச்செய்க!

வடலூர் வள்ளல் பொதுநிலையை
மாண்பாய் எங்கும் பரப்பிடவும்
உடலும் உயிரும் கம்பன்தன்
உயர்வை எண்ணி உழைத்திடவும்
படரும் மடமை முட்செடியைப்
பாரில் முற்றும் ஒழித்திடவும்
தொடரும் பிறவீ வாய்க்குமெனில்
தூயா என்னைப் படைப்பாயே!

இந்த வாழ்வு முடிவெய்தி
எடுக்கும் அடுத்த பிறவியிலும்
முந்தும் வினையால் துயர்க்கடலில்
முழுக்கத் தூடிக்கும் நிலைவாரினும்
அந்தம் ஆதி அறிந்துலகை
ஆக்கி அழிக்கும் திருக்கண்ணா
சீந்தை யுன்னை மறவாமல்
சிறக்கும் வண்ணம் எனைச்செய்க!

அக்டோபர் 2003

17

திசைகள் என்னும் இணையப் பத்திரிக்கை ஆசிரியர் திரு.மாலன் பன்முகம் கொண்டவர். இந்தியா டுடே (தமிழ்) தினமணி, குமுதம் ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இப்போது சன் நியூஸ் தொலைக்காட்சியின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். அமெரிக்காவில் உள்ள புளோரிடா பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல் படித்தவர். அங்குப் படிக்கும் போது advanced editing என்ற பாடத்தில் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதல் மாணவராகத் தேறியவர். செய்தி தொடர்பான பணிகளுக்கு நடுவே, இலக்கிய ஆர்வத்துடன் எழுத்தாளர்களையும், இளம்பாடகர்களையும் ஊக்குவிக்கும் வகையிலும் நேர்காணல்கள் செய்து வருகிறார். உலகம் முழுவதும் இலக்கிய நண்பர்களைப் பெற்றவர். 2004 டிசம்பர் மாதம் 11-ஆம் தேதிக்குள் பாரதியாரின் படைப்புக்களை இணையதளத்தில் ஒரு சேர ஆவணப்படுத்த (மணிமண்டபம்) வேண்டும் என்ற கனவை நனவாக்கும் முயற்சியைத் தொடங்கி வைத்துள்ளார்.

நாம் சந்தித்த திசைகள்...

தமிழ்நெஞ்சத்திற்காக மஞ்ச ரொங்கனாதன்

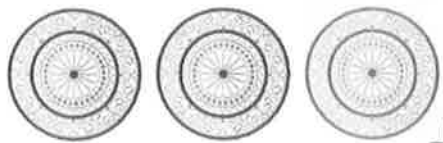
இளம் வயதிலேயே இசை, இலக்கியம் பாரதி இவற்றுடன் பரிச்சயம் ஏற்பட்டு விட்டதா?

என் இளம் பருவம், ஸ்ரீவில்லிப் புத்தூரில் என் தாய்வழிப் பாட்டனார் நாராயணன் வீட்டில் கழிந்தது. அவர் மருத்துவர். பிரிட்டிஷ் அரசின் கல்விக் கொடை பெற்றுப் படித்தவர். இருந்தும் அவர்களை எதிர்த்து நடந்த சதந்திரப் போராட்டத்தில் தீவிரமாய்க் கவந்து கொண்டவர். அந்த நாள்களில் வருடந்தோறும் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் பாரதியார் விழா நடக்கும். அந்த விழாவிற்கான மேஜை, நாற்காலிகள், பாரதி படம் எல்லாம் தாத்தா வீட்டிலிருந்து போகும். அந்த விழாவில் என் அம்மா, லலிதா, பாரதியார் பாடல்கள் பாடுவார். அதற்காக அவ்வப்போது எம்.எல்.வசந்தகுமாரி பாடிய பாடல்கள் கொண்ட இசைத் தட்டை அடிக்கடி போட்டு, கூடவே பாடிப் பழகுவார். அதனால் எனக்கு ஐந்து வயதிலேயே பாரதியார் பாடல்களுடனான அறிமுகம் ஏற்பட்டு விட்டது. அப்பா ஒரு தீவிர வாசகர். வார இறுதி நாள்களில் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் உள்ள பென் னிங்டன் நூலகம்சென்று புத்தகங்கள் எடுத்து வருவார். அது பெரிய நூலகம். புத்தகங்களைத் தேடுவதற்கு சில மணி நேரங்கள் எடுத்துக் கொள்வார்.

அவர் நூலகத்திற்குச் செல்லும் போது என்னையும் அழைத்துச் செல்வார். பல ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள் நடுவே நான் ஒரு பெஞ்சில் அமர்ந்திருப்பேன். ஆறு, ஏழு வயதிற்குள் பாடல்கள் புத்தகங்களுடனான அறிமுகம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆண்டாள் கோவில் பகல் பத்து, இராப்பத்து என்று பத்து நாள் திருவிழாக்கள் நடக்கும். அரையர்கள் ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களைப் பாடிக் கொண்டு நடனம் ஆடுவார்கள். அவர்களின் நடனமும் பாடலும் அந்த வயதில் தமிழின் மீதான ஆர்வத்திற்கு வித்திட்டது.

எழுத ஆரம்பித்தது எந்த வயதில்?

பள்ளிப் படிப்புக்கு மதுரைக்கு வந்து விட்டேன். எட்டாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த சமயம். ஒரு நாள் காலையில், நாளிதழில், ஹைதராபாத்

நிஜாமின் தோட்டத்தில் கட்டிட வேலைக்காகத் தோண்டியபோது, அங்குப் பல காலத்திற்கு முன்புதைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த பல கோடி மதிப்புள்ள கரன்ஸிகள் கரையானால் அரிக்கப்பட்டிருந்ததாகச் செய்தி பார்த்தேன். அந்தச் செய்தி பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த போது மனதில் பல வித சிந்தனைகளை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சிந்தனைகளின் பாதிப்பாக, பள்ளியில் பூகோள (புவியியல்) வகுப்பு நடந்து

கொண்டிருந்தபோது, கவிதை எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். எனது ஆசிரியர் அதைப் பார்த்து விட்டார். அருகில் வந்து நோட்டைப் பறித்துக் கொண்டார். கடுமையான திட்டு விழும் போகிறது, அத்தனைப் பேர் முன்னிலையிலும் அவமானப்படுத்தப் போகிறார் என நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நேர்மாறாய் 'கவிதை எழுதுவது எல்லோருக்கும் சாத்தியமில்லை, அது சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கடவுள் அளிக்கும் பரிசு' என்று கூறி அனைவர் முன்னிலையிலும் அழைத்துப் பாராட்டி தொடர்ந்து எழுதுமாறு ஊக்கப்படுத்தினார். அன்று அவர் என்னை அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பாராட்டி யிருக்காவிட்டால் நான் ஒருவேளை எழுதாமலே போயிருக்கலாம்.

அந்த முதல் கவிதையைச் சொல்லுங்கள்

நினைவில்லை.

‘கரன்சிகளில் கரையானின் காலனி.
காலம் பதித்த காலடி?
சிரமறுத்து சேர்த்த பணமோ?
சிறு பூச்சி செழிக்க உணவோ?’

என்ற முதல் சில வரிகள் மட்டும் நிழலாக நினைவிருக்கிறது பிறகு நானும் என் அண்ணனும் சேர்ந்து அறிவுக்கதிர் என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடத்தினோம். எழுத்துடனும் வர்ணங்களுடனுமான வாழ்க்கை அது. அந்த இளம் வயதில் இவையெல்லாம் உணர்வுகளைக் கூர்மையாக வைத்துக் கொள்ள உதவின. ஆனால் சிந்தனையில் ஆழமான பாதிப்புப் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் இருந்தபோது ஏற்பட்டது. 1965ம் ஆண்டு ஜனவரி 26ம் நாள் முதல் இந்தி இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் என்று மத்திய அரசு அறிவித்திருந்தது. அதைக் கண்டித்து நகரில் பல சுவரொட்டிகள் தோன்றின. அப்பா கொடியேற்றினார். சில நிமிடங்களில் அதை அகற்றிவிட்டு, நான் கறுப்புக்கொடி ஏற்றினேன். பிறகு அம்மாவின் விருப்பத்திற்கேற்ப அன்று தேசிய கொடியும், என் எதிர்ப்புணர்வின் அடையாளமாகக் கறுப்புக் கொடியும் வீட்டில் பறந்தன. அரசியல் நிகழ்ச்சிகளைக் கவனிக்கும் ஆர்வம் ஏற்பட அந்த நாள் காரணமாக அமைந்தன.

அரசியலில் ஆர்வம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக எழுதுவது பாதிக்கப்பட்டதா?

நான் ஒரு போதும் களத்தில் இறங்கி

நமிழ்நெஞ்சம்

அக்டோபர் 2003

நேரடி அரசியலில் ஈடுபட்டதில்லை. நான் எந்த அரசியல் கட்சியிலும் உறுப்பினராக இருந்ததில்லை. அரசியல் கட்சிகளின் மாணவ அமைப்புக்களிலோ, இளைஞர் அமைப்புக்களிலோ, இலக்கிய அணிகளிலோ அவ்வது அவை சார்ந்த வேறு நிழல் அமைப்புக்களிலோ நான் ஒரு போதும் உறுப்பினராக இருந்ததில்லை. ஒரு குடிமகன் என்ற அளவிலும் ஒரு பத்திரிகையாளன் என்ற அளவிலுமே என் ஆர்வம் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இலக்கியம், எழுத்து இவற்றின் மீது எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. கல்லூரி நாள்களில் பின் வரிசையில் அமர்ந்து நண்பர்களுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வெண்பா எழுதியது உண்டு. ஒருவர் ஒரு வரி எழுத மற்றவர் இன்னொரு வரி என்று தொடர, வகுப்பறையில் காகிதங்களோ நோட்டுப் புத்தகங்களோ பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டு எழுதிக் கொண்டிருப்போம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். சி.க. செல்லப்பாவின் எழுத்து, தில்லியிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த கணையாழி, நா.பார்த்தசாரதியின் தீபம் போன்ற இதழ்களையும், வானொலியிலும் ஆர்வம் பிரந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில் திருச்சி வானொலி, இளையபாரதம் என்ற இளைஞர்களுக்கான நிகழ்ச்சியைத் துவக்கியது. நான் எழுதிய கவிதை அந்த நிகழ்ச்சியின் தலைப்புப் பாடல் (signature) ஆக பல ஆண்டுகள் ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்தது.

கண்ணதாசன்,

தீபம்,

“மொழி ஒரு தடை அல்ல”

தமிழிலேயே படித்து
பிரெஞ்சு சாரதிப்பத்திரம் பெற

தமிழில் சாரதிப்பயிற்சி?

பேராசிரியர் சக்திப்புயல்

6, rue Demarquay
75010 Paris
France

M° Gare du Nord

Tél / Fax : 01 34 24 12 82
Tél Mobile: 06 09 90 33 39

கணையாழி, கசடதபற போன்ற இலக்கியச் சிறு பத்திரிகைகளிலும், ஆனந்த விகடன், கல்கி, தினமணிக் கதிர் போன்ற வெகுஜன இதழ்களிலும் ஒரே நேரத்தில் எழுதி வந்திருக்கிறேன். தி.ஜானகிராமன் கணையாழி ஆசிரியராகப் பொறுப் பேற்றுக் கொண்ட போது அவரது அழைப்பை ஏற்று கணையாழி ஆசிரியர் குழுவில் பங்கேற்றேன். அரசியலில் ஆர்வம் அவ்வப்போது வரும் போகும். ஆனால் இலக்கியத்தின் பால் இடையறாத ஈடுபாடு இருந்து வருகிறது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் அரசியலைப் பொறுத்தவரை நான் ஓரத்தில் நின்று கமெண்ட் அடிக்கிற பார்வையாளன். இலக்கியம் இதழியலில் களம் இறங்கி ஆடி காயம் பட்ட ஆட்டக்காரன்.

இலக்கியப் பத்திரிகைகளிலும் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளிலும் எப்படி ஒரே நேரத்தில் எழுத முடிந்தது?

1970கள் வரை இலக்கிய சிற்றிதழ்களுக்கும், வெகுஜனப் பத்திரிகைகளுக்கும் இடையே பெரிய இடைவெளி இல்லை. இன்று இலக்கியச் சிறு பத்திரிகைகளால் பெரிதும் கொண்டாடப்படும், புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன், தி.ஜானகிராமன், இந்திரா பார்த்தசாரதி, நா.பார்த்தசாரதி போன்றவர்கள் வெகு ஜன பத்திரிகைகளிலும் எழுதியவர் கள்தான். அதே நேரம் சினிமா என்ற பிரம்மாண்டமான வெகு ஜன ஊடகத்தில் செயல்பட்டு வந்த கண்ணதாசன் இலக்கிய சிற்றிதழ்

வெளியிட்டு வந்தார்.

ஆனால் 70 களில் தமிழின் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளில் ஒரு அதிர்ச்சி தரும் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. அதன் ஆசிரியர்கள், நல்ல எழுத்தாளர்களை ஓரம் கட்டிவிட்டு, ஆபாசம் தொனிக்கும் செக்ஸ் கதைகளைப் பெண் பெயரில் வெளியிடத் துவங்கினார்கள். அந்தக் கதைகள் அந்தப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் குழுவினராலே எழுதப்பட்டன. உதாரணமாக ஸ்ரீவேணுகோபாலன் தினமணிக்கத்திரில் குமாரி புஷ்பா தங்கதுரை என்ற பெயரில் எழுதினார். குழுதம் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த திரு. ரா.கி. ரங்கராஜன், மிஸ். மாலினி என்ற பெயரில் எழுதினார். ஆனந்த விகடன் ஆசிரியர் குழுவினர் குமாரி.டபிள்யூ. ஆர். ஸ்வர்ணவதா என்ற பெயரில் எழுதினார். பெண்கள் பெயரில் எழுதியதோடு அல்லாமல், குமாரி, மிஸ், போன்ற அடைமொழிகள் சேர்க்கப்பட்டதன் பின்னுள்ள நோக்கங்கள் ஊக்கக் முடியாதவை அல்ல. இருபது முப்பது வருட காலமாக வீட்டிற்குள் வரவழைத்துப் படித்த வார இதழ்கள் இப்படி மாறி விட்டது மத்தியதர வர்க்கத்திடையே ஒரு கலாசார அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அதே நேரம் இலக்கியச் சிற்றிதழ்களில் குழாயடி சண்டைகள் போலக் குழுச் சண்டைகள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. இலக்கியம் அறிந்தவர்கள். உணர்ச்சி வசப்படாமல் அறிவு ரீதியாகச் சிந்தித்து எதையும் அணுகுவார்கள் என்று கருதப்பட்டவர்கள் இப்படி ஒருவரை ஒருவர் தனிப்பட்ட ரீதியில் வசைபாடிக்

அம்மா...

இப்போதெல்லாம் அடிக்கடி உன் ஞாபகம்தான்

பள்ளி கல்லூரிக் காலங்களில் நான் உன்னை ரொம்பவும் படுத்தி விட்டேனா அம்மா

ஒரு நாளேனும் உன் உணர்வுகளை மதித்து உன்னை மகிழ்ச்சி செய்தேனா

நீ இல்லாத இந்நாட்களில்தான் உன் இழப்பின் கொடூரம் புரிகிறதம்மா

உன் பேத்தியின் இந்தப் புது அவதாரம் தினமும் நம்மை நினைவுபடுத்தத்தான் என நினைத்துக் கொள்கிறேன்

நானும் உன் புன்னகையை இதழ்களில் ஏந்திப் பொறுமையையும் பழகி வருகிறேன்

அந்நாட்களில் உன்னை அதிகம் சிரமம் செய்ததாக உணர்ந்து வருந்துகிறேன் காலங்கள் கடந்தபின்...

- மஞ்சு ரெங்கனாதன்

பாடம்

வடகரைச் செல்வன்

காதலிக்க
கற்றுத் தந்ததும் நீ
காதலிக்க
மறுப்பதும் நீ
இனி நான்
என்ன செய்ய?
சொல்லித் தருவாயா?

கொண்டது அதிர்ச்சி அளிப்பதாக இருந்தது.

இலக்கிய சிற்றிதழ்களில் எழுதிக் கொண்டு, வீட்டிற்கு வந்து கொண்டிருந்த வெகுஜன இதழ்களை வாசித்துக் கொண்டு இருந்த எனக்கு இந்த இரண்டு போக்குகளும் வருத்தமளிப்பதாக இருந்தது. இந்த இருவகை இதழ்களுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியைக் குறைக்க நானும் என் நண்பர்களும் சில திட்டங்களை வகுத்தோம். அதை நிறைவேற்றும் உத்திகளைச் சிந்தித்தோம். அந்த உத்திகளைச் செயல்படுத்தும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டோம். அவையெல்லாம் வீண் போய்விடவில்லை என்பதை இன்றுள்ள வார

இதழ்களைப் பார்க்கும் யாரும் கண்கூடாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

அந்த முயற்சிகளில் ஒன்றுதான் திசைகள் வார இதழா?

ஒருவிதத்தில். அன்று வார இதழ்களில் குறிப்பிட்ட ஆறு அல்லது ஏழு எழுத்தாளர்களே மாறி மாறி எழுதிக் கொண்டிருந்தனர். நான்கு அல்லது ஐந்து ஓவியர்களே படம் வரைந்து கொண்டிருந்தனர். நம் வார இதழ்களில் இளைஞர்களுக்கு இடமில்லை, அவை இளைஞர்களைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை என்று நான் சாவி ஆசிரியர் குழுக் கூட்டங்களில் தொடர்ந்து வாதிட்டு வந்தேன்.

குங்குமம் வார இதழில் இருந்து விலகிய பின் ஆசிரியர் சாவி தனது சொந்த இதழான சாவி வார இதழைத் துவக்கிய போது, அதற்கு அவ்வப்போது ஆலோசனைகள் சொல்ல, என் நண்பர்களான பாலகுமாரன், சுப்ரமண்ய ராஜா, ஆகியோரையும் என்னையும் அழைத்திருந்தார். நாங்கள் அந்த இதழின் முழு நேர ஊழியர்கள் அல்ல. சாவி வார இதழ் ஓராண்டை நிறைவு செய்த நேரத்தில், ஆசிரியர் சாவி ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு முன்று மாதம் கற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். அவர் வெளி நாட்டுக்குக் கிளம்பும் முன் என்னை அழைத்து பத்திரிகையை உங்கள் பொறுப்பில் விட்டுச் செல்கிறேன். நான் திரும்பி வரும் வரை சாவி இதழுக்கு நீங்கள்தான் அறிவிக்கப்படாத (defacto) ஆசிரியர் என்று சொன்னார். எனக்கு அது ஓர் இனிய அதிர்ச்சி.

நான் அப்போது சாவி வார இதழின் முழு நேர ஊழியர் அல்ல. ஏன் முழு நேரப் பத்திரிகையாளனும் அல்ல. எந்த வெகுஜன இதழிலும் எந்தப் பொறுப்பிலும் இருந்ததில்லை. சாவி வார இதழோ அப்போது வெளிவந்து கொண்டிருந்த இதழ்களில் ஜூனியர். நாற்பது ஐம்பது வருடங்களாக வந்து கொண்டிருந்த இதழ்களுக்கு நடுவே ஒரே ஒருவருடத்தை நிறைவு செய்திருந்த இதழ். அதன் selling point ஆசிரியர் சாவிதான். சாவி இதழ் என் பொறுப்பில் இருந்த போது, உள்ளடக்கம், விற்பனை இரண்டிலும் தொய்வு ஏற்பட்டுவிடாமல் அதை நடத்திய விதம் சாவிக்கு மிகுந்த மனநிறைவைத் தந்தது. சிறிது நாள்களிலேயே, என்னை ஆசிரியராக அறிவித்து ஒரு வார இதழை வெளியிட்டார். அதுதான் திசைகள். அந்த இதழை முழுக்க முழுக்க என் விருப்பப்படி நடத்த முழு சுதந்திரம் தந்தார். நான் அதில் தமிழ் எழுத்துவகிற்கு முற்றிலும் புதியவர்கள் எழுத, ஒலியங்கள் வரைய இடமளித்தேன். அவர்களில் பலர் இன்றும் ஊடகங்களில் வெற்றிகளைக் குவித்து வருகிறார்கள்.

அந்தத் திசைகள் தான் இப்போது மீண்டும் உயிர் பெற்றுள்ளதா?

வார இதழாக அச்சில் வந்த திசைகளுக்கும், இணையத்தில் மாத இதழாக வந்து கொண்டிருக்கும் திசைகளுக்கும் (<http://www.thisagal.com>) சிவவிதங்களில் தொடர்ச்சி

உண்டு. அன்று திசைகள் தமிழ் எழுத்துவகை இளைஞர்களைக் கொண்டு செழுமைப்படுத்தியது. இப்போது தொழில் நுட்பத்தைக் கொண்டு மேம்படுத்த விரும்புகிறது. அன்று தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளில் மறைந்து கிடந்த திறமைகள் அரங்கேற அது உதவியது. இன்று உலகமெங்கும் உள்ள தமிழர்கள் தங்கள் எண்ணங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளக் களம் அமைத்து இருக்கிறது. இன்று தமிழ் இலக்கியம் என்பது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் எழுதப்படும் இலக்கியமல்ல. பாரம்பரியமாகத் தமிழ் வழங்கி வரும் இலங்கை, சிங்கை, மலேசியாவில் மட்டுமல்ல, ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்கா, கனடா போன்ற வட அமெரிக்க நாடுகள், அரபு நாடுகள், ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலிருந்தும் இன்று இலக்கியம் பங்களிப்பு பெறுகிறது. ஆனால் இந்தப் படைப்புக்கள் எல்லாம் எல்லா நாடுகளில் இருப்பவர்களுக்கும் எல்லா நேரங்களிலும் கிடைப்பதில்லை. ஒரே இடத்தில், ஒரே நேரத்தில், இந்தப் படைப்புக்கள் கிடைத்தால் எழுதுபவர்கள், வாசகர்கள் எல்லோருக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இந்த வாய்ப்பைத் திசைகள் அளிக்கும். இதன் காரணமாகத் தமிழ் மொழியின் மீதுள்ள பிடிப்பு ஆழப்படும்; இலக்கியத்தின் மீதான ஆர்வம் பரவலாகும்.

நீங்கள் விரும்பி வாசித்த நூல்கள்? விரும்பிய கதாபாத்திரம்? ஏன்?

தி.ஜானகிராமனின் மலர்மஞ்சம், ஜெயகாந்தனின் பாரீசுக்குப் போ,

ஒரு வீடு ஒரு மனிதன் ஒரு உலகம்.
ஹென்றியின் பார்வை பல இடங்களில்
என்னுடைய கருத்துக்களுடன் ஒத்துப்
போவது போல் இருப்பதால் பிடித்தி
ருக்கலாம். பாரதியின் கவிதைகள்
கதைகள் கட்டுரைகள் மிகவும்
பிடிக்கும்.

எழுத்தை விடுத்து வேறு
துறைகளில் விருப்பம் ? இசை,
விளையாட்டு ...

இசையை ரசிப்பேன். கேள்வி
ஞானம் தான். செஸ் ஆடுவேன்.
கிரிக்கெட் பார்ப்பேன். ✽

தமிழா!

----- கவிஞர் தே. சனார்த்தனன்

தமிழா உனக்கொரு மொழியுண்டு - அதைத்
தவிக்க விட்டால்நீ மகனன்று!

(தமிழா)

அமிழ்தாம் தமிழ்மொழி உன்உயிராம் - இதை
அறிந்து கற்றால்நீ நன்மகனாம்!

(தமிழா)

தாயெனும் தமிழ்மறந்தார் தமிழரும் ஆவாரோ
சேயென அவர்தம்மைச் செப்புதல் சரியாமோ
வாயினை வடசொற்கள் வதைத்ததும் போதாதோ
போயும்நீ ஆங்கிலத்தைப் போற்றுதல் கடனாமோ?

(தமிழா)

முத்தமிழ் எனும்பெயர் பெற்றவள் உன்தாய்
முப்பிலா இளமையில் உறைபவள் உன்தாய்
முத்தென இலக்கியம் கண்டவள் உன்தாய்
முறைதரும் இலக்கணம் கொண்டவள் உன்தாய்!

(தமிழா)

“தாலி”

ஒரு விளக்கம்

தமிழ்ப் பெண்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒரே மங்கல அணிகலன் தாலிதான். மங்கல பெண்களின் நல்வாழ்வின் சுடரே தாலிதான். பண்டைய பழங்காலத்தில் உலோக நகைகள் பழக்கத்தில் இல்லாத காலத்தில், “தாலம்” என்ற பணையாலையினை சுத்தப்படுத்தி அதில் பிள்ளையார் சுழியிட்டு, “இன்னாருடைய மகளை - இன்னாருடைய மகன் மணந்து கொண்டார் - வாழ்க வளமுடன்” என்றெழுதி அதை சுருட்டி மஞ்சள் கயிற்றிலே கோத்து மணமக்கள் கழுத்திலே மணமகன் ஆன்றோர் முன்னிலையில் மங்கள நன்னாளில் அணிவிப்பார்.

தால ஓலையில் எழுதி கட்டியதாலேயே இதற்கு “தாலி” என்ற பெயர் வந்தது.

கால ஓட்டத்தில், பெண்ணுக்குப் பிடித்த பொன்னாலே மனைவிக்கு மணவாளனே தெய்வம் என்பதால், கணவனுடைய இருபாதங்கள் போல் திருமாங்கல்யம் செய்து மார்பிலே தரித்துக் கொண்டனர்.

தமிழ்ப் பெண்களுக்குத் திருமாங்கல்யம் என்ற “தாலி” உயிரினும் சிறந்தது. பெண்கள் எந்தக் காலத்திலும் எந்த அணிகலனை நீக்கினாலும், திருமாங்கல்யத்தைக் கழற்றக் கூடாது. சீதாப்பிராட்டியார் இராவணனால் கவர்ப்பட்ட பொழுது எல்லா ஆபரணங்களையும் கழற்றி எறிந்த போதிலும், தனது “தாலி”யை மட்டுமே கழுத்திலேயே அணிந்திருந்தாள். அதுவே சீதா பிராட்டியாருக்கு அரணாகவும் அணியாக அவளைக் காத்தது.

முருகப் பெருமான் இந்திராணியின் மங்கல நாளை காத்தருளினார் என்படை அருணகிரிநாதர் “கால் வாங்கி நிற்கும் கணிற்றான கிழத்தி கழுத்தில் கட்டும் நூல் வாங்கி டாதன்று வேல்வாங்கி னான்கழல் நோக்கு நெஞ்சே” என இந்த மங்கல நாள் பற்றி புகழ்ந்து பாடுகிறார்!

ஆதலால் எனதருமை மாதருக்கு மங்கல நாண் உயிரினும் விழுமியது.

— ஆதிலட்சுமி வேணுகோபால்

தன்னம்பிக்கை

ஒரு நாட்டை ஆளும் மன்னன் என்றாலும், வீட்டை ஆளும் தலைவன் என்றாலும் அவர்களுக்கு ஆழ்ந்த அறிவுடன் கூடிய துணிச்சல் என்ற வீரம் முக்கியமாகும்.

அவர்கள் மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாகிறார்கள். தன்னுயிரையே பணயம் வைத்து, அதனால் வரும் நன்மைத் தீமைகளைச் சந்திக்கும் வேளையிலே, தன் முயற்சியின் முழுஆற்றலுடன் நல் முடிவைச் சந்திக்கச் செல்லவிருக்கும், ஒரு வீரனது வெற்றியைக் குறிக்கும் பாணியில்...

அவனை நம்பியிருக்கும், அவனது குடும்பமும், அவன் காட்டும் வழியில் செல்ல நேரிடும் போது, அங்கு விவேகமும், விடா முயற்சியுடன் வாழ்க்கையில் எதிர் நீச்சல் போட்டு, வரும் இடையூறுகளைச் சந்திப்பதால், முன்னேற்றத்தின் பிரதிபலனான நிறைவையும், நிம்மதியையும் அடைய வாய்ப்பு உண்டு. அதனால் அவசரப்பட்டு நாம் காட்டும் வழி கண்முடித்தனமான துணிச்சலில்

இருப்பதில்லை. ஆழ்ந்த அறிவுடன் கூடிய திறமையில் எடுக்கும் உறுதியின் விளைவே தன்னம்பிக்கை ஆகும். அதுவே ஒவ்வொரு மனிதனின் முன்னேற்றத்திற்கும் பக்க பலமாகும். நம் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் எதிர் படும், எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு அடிகளும் முன்னேற்றப் பாதையில் செல்லும் வெற்றிகளின் சிகரமாகும்.

நமக்குள்ளிருக்கும், நம் அறிவையும், திறமையையும் நாம் உணர்ந்தால், அதில் உறுதி கொண்டால், வெற்றி சிகரத்தில் நாம் நாட்டிய கொடிகள் எல்லாம், நம் திறன் புகழ் பாடும், நம் வழியெல்லாம் வளம் பெருகும். நாம் எல்லோருமே இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்பதன் பொருள் விளங்கும்.

நிச்சயம் ஒருநாள், நிழற்படம் நிஜமாவது திண்ணம்.

வாழ்க தன்னம்பிக்கைகள்!
வாழ்க விடாமுயற்சிகள்!!
வளம் பெறுக முன்னேற்ற

வெற்றிகள்!!!

- தமிழ்த்தாய்

குறிக்கோளினை ஒன்றாக்கி
ஒரு வழிப்பாதையில்,
ஒரே பாதையோடு சென்று
உயர்ந்த வெற்றிச்
சிகரத்தினை
முத்தமிடப் போகும்
இலட்சிய ஜீவனே...
ஓரறிவு குறைந்தாலும் நீ
ஆறாவது அறிவுக்கும்
திசைகாட்டியாய் வாழும்
நம்பிக்கை உதாரணமே!
ஒற்றுமை நல்தோழமையுடன்
அன்பு, பண்பு, பாச, நேச,
சகோதர, சகோதரத்துவ
உணர்வுப் பொதிகளை
ஒன்றாக்கிக் கூட்டுயர்வுடன்
கொள்கை முழக்கங்களை
வழங்கிச் செல்லும்
ஐந்தறிவு ஜீவிதமே...
நீ வாழிய... வாழிய..!

- ஆர்.தமிழ்விரும்பி ராஜேஷ்

காதல் கோயில்

எப்போதும் என்றனுக்கு
அவள் நினைவே வேண்டும்
ஏனென்றால் ஆம்அது தான்
எனை எழுதத் தூண்டும்
ஓப்பற்ற அவள் ஆணை
ஓவ்வொன்றும் நேரம்
உலகத்தில் அது ஒன்றே
நிலைத்திருந்தால் போதும்

அவளருகில் இருக்கையிலே
ஆயிரமாம் கனவு
அவளகன்று சென்றுவிட்டால்
அவள் வழவே நினைவு
அவள் துணையால் வருவதுவே
ஆன்ற வல்ல வலிமை
அவள் அழகுக் கோலத்தில்
ஆள்வதுவே எளிமை

விழிவழியே அவள்பேசும்
வித்தகம் சேர் மொழிகள்
வெற்றியுடன் வாழ்வதற்கு
ஏற்ற நல்ல வழிகள்
அழிவற்ற அவள் காதல்
அன்பினுக்கு வாயில்
ஆம் அதுவே உயர்வான
காதலுக்குக் கோயில்

டாக்டர் கலைமாமணி
பழனி இளங்கம்பன்

தொகுப்பின் விளக்கம்

இந்தமிழ் நெஞ்சைப் பண்தமிழ் ஆக அன்புடன் தந்தேன்! அமுதெனக் குடிப்பீர்! வண்ணம் மிளிர, எண்ணம் கமழ, மின்னும் தமிழை நன்றே படைக்கும் நண்பர் அமினின் நற்றிற வன்மையை வண்டமிழ் உலகம் வாழ்த்தி மகிழும்! பேரிதழ் பலவும் பீடுடைத் தமிழின் சீரினைக் குலைத்துச் சிதைக்கும் நாளில் பாரசு நகரில் பைந்தமிழ்த் தாயின் பேரினை முழங்கிப் பெருமை காக்கும் தண்டமிழ் நெஞ்சம் தனிப்புகழ் எய்தி உண்மையை மொழிக! நன்மையைப் பொழிக!

புதுவைப் புலவன்! புரட்சிக் கவிஞன்! பொதுமை பாடிய பூந்தமிழ்ச் செல்வன்! பாரதி தாசன் படைத்த பாக்கள் தீராத் துயரைத் தீர்க்கும் ஐயா! பாட்டு வேந்தனின் பாதையை யானும் போற்றி வாழ்ந்ததால் புகழைப் பெற்றேன்! அன்னோன் சிறப்பை அழகாய்த் தீட்டி முன்னே வைத்துஎன் பணியைத் தொடர்ந்தேன்! சொல்ல மணக்கும் நல்ல தமிழை உள்ளே வைத்துஎன் உள்ளம் உவந்தேன்! அன்னை அருளால் என்னைப் போற்றிப் பின்னிய மாலையைப் பின்னே அமைத்தேன்!

படித்து மகிழ்வீர்! படர்தமிழ்த் தேனைக் குடித்து மகிழ்வீர்! குறையை நிறையை வடித்து உரைப்பீர்! வணக்கம் கூறி முடித்தேன் தொகுப்பின் முன்னுரை தனையே!

கவிஞர் க். பாரத்தாசன் (ஆசிரியர் "சும்பன்" இதழ்)

கவிஞர் கி. பாரதிதாசன் சிறக்க

தமிழ்நெஞ்சம் அக்டோபர் 2003 தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

செந்தமிழ்ச் செல்வன் திருமால் நெறியாடும்
வந்தமிழ்த் தாய்பெற்ற பாவரசன்! - நத்தமிழ்
நாட்டானின் மாணாக்கன்! நல்லோன் இவனதமிழ்ப்
பாட்டால் உயர்ந்தானன் பார்

- அந்தாதி ஆரசர் பா.ச. ஆரியத்திரணர்.

செல்லும் நெறியனைத்தும் சேம நெறியாக!
மலக நிதியும்! வளம்சிறக்க! - நல்ல
தமிழ்நம்பி பாரதி தாசன் சிறக்க!
தமிழும் சிறக்க தழைத்து!

- முனைவர் இரா. திருமுருகனார்.

பாரீசு யோந்து பாத்நமிழ்க்கு தேராண
வாரீசா நின்ற வளநடுசோகக - சீராகும்
பாரதி தாசனெனும் பாவலன் நம்புதுவை
ணரநன் பேரை உரைத்து

- இயலிசைப்புலவர் இராச. வேங்கடேசனர்.

மன்னு கவிச்செல்வன், மாண்டுடையன், பொன்மணத்தன்,
என்னுள்ளம் தன்வில் இடம்பெற்றோன் - நன்மைத்துப்
பாரதிதா சாபுலவன் பைத்தமிழ்க்குத் தொண்டுசெய்து
சீரீகிகம் காண்பான் சிறந்து

- கவிபாமணி சித்தன்.

நன்நெறியாம் வைணவத்தை நற்றமிழாம் தாய்பொழியைத்
தன்வகத்தே தொண்டு தவழ்த்திட்டான் - என்மைந்தன்
பாரதி தாசன் பணியனைத்தும் பாரீசில்
சீரீகிகம் காண்க சிறந்து

- கவிஞர் தே. சனாந்தன். (6) கிருட்டிணசாமி

இலக்கணத் தோய்வும் இலக்கிய ஆய்வும்
புலவர் புகழ்த்திடப் பெற்றாய் - நலமிடு
பாரதி தாச! பழுத்தமிழைப் பாரீசில்
பாரறிய நன்கு பரப்ப

- புலவர் இறைவறியன்.

உலகநிதிழைக் கண்டெனவே கற்றற்க் களிக்கும்
கவிஞர் சனாத்தனின் கண்ணை! - கவிமழையே!
பாரதி தாசனேயாற்போற்றப் பல்வண்ணு
பாரீசில் வாழ்க பரிந்து

- புலவர் திருவேங்கடம்.

பாலரின் செல்வமே! பாரதி தாசனே!
காவலிருந் தாய்தமிழ்க்குக் காலமொயம் - ஆவலினால்
இன்றைக்குப் பாரீசைச் சென்றடைந்தே ஏற்றமுடன்
என்றைக்கும் வாழியவே ஈண்டு.

- புலவர் புதுவைச்செல்வம்.

நவளம் மிக்க நயனுடைய செல்வராம்
பாவலர் பாரதி தாசனர் - ஆவலுடன்
பாரீசு சென்றார்! பணியேற்றுச் செந்தமிழ்போல
சீரோடு வாழ்க சிறந்து.

- பாவலர் வே. முத்தையன்.

எங்கேதான் சென்றாலும் எவ்விடத்தே நின்றுளும்
சங்கத் தமிழ்வாழ்வின் சாநிடராய்ச் - சங்கெவலித்துப்
பாரதீர ஒக்கிப் பரரைசற்றும் தென்புதுவைப்
பாரதி தாசனையே பாரடு

- இசைவாணர் எ. சிவாந்தம்.

கற்றவர் போற்ற
நற்றமிழ் நெஞ்சம்
நற்பயன் நல்கிப்
பொற்புடன் வாழ்க!

கவிஞர் கி.பாரதிதாசன்

தமிழ்நெஞ்சம்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடுகள்